

Drie-in-de-pan.

Doel: andere manieren vinden dan plot/verhaal om een scène interessant te maken. Spelen met subteksten.

Variaties: één scène drie emoties, één scène drie filmgenres, één scène drie muziekstijlen, één scène drie literatuurstijlen, één scène drie perspectieven, super-3-in-de-pan (bijv. een muziekstijl, een emotie en een filmgenre)

Aantal spelers: 2 (meer als nodig). Met 3 beginnen kan, maar is af te raden.

Vorm: De groep speelt een korte, “neutrale” scène, d.w.z. ze doen hun best zo min mogelijk kleuring en drama aan de scène te geven. “Bakker mag ik een melkwit? Ja hoor, alstublieft, dat is dan 1,22. Alstublieft. Alles goed met uw vrouw? Ja hoor, hier is uw wisselgeld. Tot morgen maar weer! Tot ziens!” is een prima scène. Daarna spelen ze die basisscène nog drie keer over, maar nu in drie verschillende stijlen of emoties die gevraagd zijn aan het publiek. Hierdoor ontstaan er heel andere (en veel langere) scènes, vooral omdat de teksten elke keer een andere lading krijgen.

Vraag aan publiek: drie emoties/muziekstijlen/etc. en een locatie (of relatie of whatever).

Tips:

- Dit is een enorme *fun*-vorm, voor zowel spelers als publiek. Heb dus vooral lol.
- De betekenis van de teksten zal met elke variatie veranderen. Probeer als het effe kan daarom zoveel mogelijk de teksten uit het origineel te gebruiken, maar als dat niet lukt, ook goed.
- Laat de eerste variatie dichter bij het origineel zitten dan de laatste. Je hebt dus steeds meer vrijheid.
- Vaak toeteren de rechters de neutrale scène na 20 à 30 seconden af. Als dat niet gebeurt, kap dan zelf af (aan de kant kun je dit goed doen!). Doe dat op een *herkenbaar moment/een mooie slotzin*.
- Hoe steviger je de emoties of stijl inzet, hoe makkelijker het is... Ook (juist!) al weet je (nog) niet waarom je die emotie hebt, of hoe je de stijl en de scène moet gaan verenigen.

Leuke dingetjes:

- Je kunt spelers wisselen, zodat bijv. de laatste variatie door andere spelers wordt gespeeld.
- Wees een rekwisiet, een object, of decor. Mag ook nog tijdens de laatste variatie (alles mag), spring erin! Doe dan mee met de stijlen/emoties, maar subtiel, op de achtergrond.

De grootste valkuilen:

- Zéggen dat je boos/verdrietig/verliefd/cowboy etc. bent in plaats van het te zijn.
- Zo opgaan in je eigen emotie dat je niet meer reageert op de andere speler. REAGEER!
- Te lange neutrale scène
- Te veel spelers (geeft chaos en langs elkaar heen spelen). Bij > 2 spelers: ben je hoofd- of bijrol?

Af te raden variaties:

- Eén scène, drie schoenen (e.d.). De variaties moeten de scène echt in een ander licht zetten. Eén scène drie landen kan nog net wel, zolang je alleen maar landen accepteert waar je een helder en zeer uitgesproken (cliché)beeld bij hebt. Italië → maffia, bijvoorbeeld. Voor gevorderden.

En natuurlijk, zoals bij elke vorm:

Heb lol. Accepteer wat de ander aanbiedt. Bezorg de ander(en) een goede tijd! Laat de vorm natuurlijk faliekant mislopen als die misloopt. Heb lol in het nog veel slechter maken van een slechte scène! Spelers aan de kant springen in als nodig/als ze een impuls voelen. Hou je nooit krampachtig vast aan een vorm. Gooi d'r in wat voor de hand ligt, al past dat eigenlijk niet. Alles mag.